

אגרת החלום

חז"ל הק' הנהירו מאד על השואה "צילותא דתלמידי חכמ" ושותק. ובעוה"ר בימי הפוריק "הנשליק", אמא השטן את מקומו על "כר נרמח" של הני חציפי... לשמר את חרבות לשונת רח"ל... ולולא החיוב של חז"ל, לא היו דבריהם שוים התייחסות כלל, אך חזקו דברי חז"ל הק' שאסור לשתוק!! ולימדנו רבנו, שהתלובה האמיתית היא "להתחזק ולחזק" בחומר ענין זה, ולכן לפני כעשרים שנה אחרי מעשה שהי'.. בקשני "לפרסם" את "אגרת החלום", מאותו גאון קדוש וצדיק רבי ארדכי אשאינר צוק"ל, אשר כל הקורא בו, יתבהל מעומק הדיון "הנורא" על בעיון תלמידי חכמ, שאחרי כמה מאות שנים! עדיין אין לו אנוחה בעולם האמת. [ודרך אלה אאר, שרואים את "גדלותו האופלית" של האהר"י בן דב צוק"ל שבא לעורר את נכדו של "הפועל" לעשות לו תיקון תשובה]. והדברים "אופלית" מהשכל אנוש, כפי שיראה הקורא.

האגרת היא מהגאון מופה"ד ציס"ע מוהר"ר ר' מרדכי אשמינא'ער צוק"ל, שכיח ברבנות בקהילות: אנטיפוליה, ביטען, קורליץ, אשמינא וסלונים. [בעמ"ח ספר "הדרת מרדכי" ד' חלקים] ששלחה להגאון מוהר"ר פנחס מיכאל צוק"ל הרב דק"ק אנטיפוליה, ובה מסופר על חלום נפלא, בקשר לספר שו"ת מהר"י בן לב ומחברו, וזה דבר האגרת.

ב"ה. יום ו' כ"ח שבט תרמ"א, פ"ק בוטען.
שלום וישע רב לכבוד ידיד ה' וידיד נפשי, ה"ה הרב הגאון החרף ובקי סוע"ה הרב הצדיק ועניו המפורסם כקש"ת ר' פנחס מיכאל הרב דק"ק אנטיפאלע.

אחדש"ה כתר"ה. הנני לספר לכם מעשה נורא, ומסתמא לא יגלו לשום אדם בעולם, רק יצניעו המכתב במקום שאין יד אדם שולטת בו, או יקרעו אותו לקרעים, באופן שלא יתגלה זאת לשום אדם בעולם.

[והשתלשלות הדברים שנתפרסם המכתב, מובא בספר "דרשות הרפ"מ [מאנטיפלא], כי הטמינו הרב בא' מספריו, ובסידור הספרים "לפסח" מצא נכדו את המכתב ופרסמו, ונענש ע"ז אח"כ משמים, והתבטא סבו הרפ"מ זצ"ל "מי בקש ממנו לעשות שטות זו"...

בליל ערב יום כפור בלמדי אז שיעור הקבוע לי נפלה תרדמה עלי וישנתי, בחלומי בא אלי איש הדר בתואר פנים וזקנתו מגודל, בהביטי אליו נרתעתי, ואחז בידי ואמר, מה לך נרדם קום קרא אל אלוקים, ונרתעתי מאד, ואיקץ והנה חלום, ואמרתי חלומות שוא ידברו, ובכל זאת היה לבי נוקפי וחרדה גדולה נפלה עלי, והלכתי לישון עוד על מיטתי.

והנה בחלומי בא אלי עוד פעם איש הדר הנ"ל ועוד שני אנשים עמו, ואמרו לי שני אנשים תדע שזה חלום אמת ולא תאמר נואש, ונשתמומתי מאד, אז קרא אלי איש הדר הנ"ל ואמר לי הוי מפשפש במעשיך כי אני בשליחות מעולם הע' בא אליך. אז התחזקתי ואמרתי לו באיזה שליחות באתם אלי, ומחמת הקול הגדול שדברתי עמו הקיצותי משנתי, וארא והנה חלום. ואמרתי עוד הפעם החלומות לא מעלין ולא מורידין, בכ"ז מחמת שהיה לבי נוקפי נפלה חרדה עלי ולא ישנתי עוד בלילה זה.

וביום כפור בכיתי מאד בכיה גדולה שלא הרגלתי בזה מעולם, ולא ידעתי מה זה הבכיה שאני בוכה כ"כ, ואמרתי בלבי אפשר מחמת החלום הנ"ל אני בוכה כי לב כו', ולא היה לי חלום עוד עד שמ"ע.

אז ישנתי בלילה תוך הסוכה כמנהגי, ובאמצע שנתי בא אלי עוד הפעם איש הדר הנ"ל בבגדי לבנים, ונרתעתי בהביטי אל גודל יופיו ומראהו הנורא מאד, ואז קרב אלי האיש ואמר לי, הבכיה שבכית ביו"כ הועיל מאד, עד ששלחו לי להבינך ולהגיד לך אשר תוכל לתקן ולבטל הגזירה. אז אמרתי לו לא ידעתי מה אתקן ומה זה הגזירה, ושתק האיש הנ"ל ועמד בשתיקתו ערך רבע שעה, ואז התחלתי לבכות מאד בחלומי ואמרתי לא ידעתי מה זה החטא הגדול שחטאתי עד ששלחו לי שלוחים מעולם הע'. ובכיתי הרבה מאד בחלומי, ומחמת גודל הבכיה הקיצותי משנתי.

ובהקיצתי, לא אמרתי עוד שזהו רק חלום ודברים בטלים, כי ראיתי אשר דבר הוא. וביום שמיני עצרת הייתי בשמחה גדולה מאד ולא ידעתי אז מה זה השמחה אשר מעולם לא הי' לי שמחה כזה.

ובליל שמחת תורה כאשר ישנתי על מטתי באמצע שנתי, בחלומי, והנה בא אלי עוד איש הדר הנ"ל, זיו תוארו הי' נורא מאד ומעוטף בלבנים, וקרב אלי ואמר עד מתי יהי' לי טירחא עבורך לילך אצלך ממקומי הנכבד, ואז התחזקתי ואמרתי לו בזכות התורה ובזכות התנאים והאמוראים שלמדתי אותם ויגעתי בם, הנני אבקש מכם להגיד לי כל ענין השליחות שלכם, ולבאר לי בביאור יפה שאוכל להבינם.

ואז הלך אתי לחדר יפה ונעים מקושט בתכשיטין ולא ישבע עין מלראות זאת, ואמר לי שב בני שב, ואגלה לך ענין סתר וזה השליחות שלי, וישבתי על כסא א' והוא יושב אצלי ואמר לי הנני מגלה לך מסתרים.

תדע שאני המהר"י בן לב, ובעת שהייתי בחיים על זה העולם, ישבתי על כסא דין לשפוט בין איש ובין רעהו, ובאו אלי שני אנשים בדבר איזה משפט ויצא א' מהם חייב, ולא רצה לציית הדין מחמת שהי' איש אלם, ואז הזהרתי אותו באזהרה הידועה, ויצאתי לחוץ, בא אלי האיש הנ"ל שיצא חייב מאתי והכה אותי על לחיי, וענין זה חקוק על עצמותיו עד היום ואין לו שום תקומה עד היום.

וכהיום נגזר עליך שאתה מיוצא צאצאיו לתקן אותו ויהיה לו תקומה ע"ז, ואז נרתעתי ונשתוממתי ונשארתי כאבן דומם ערך רבע שעה, ולאחר זה נגע בפי המהר"י בן לב ז"ל ואמר לי מה זה שתקת. ואז התחלתי לבכות מאד, ואמרתי לא ידעתי במה אתקן אותו כי אין לי ידיעה ביחודים וכוונות.

אז אמר לי המהר"י בן לב ז"ל תדע שכן נגזר עליך אשר תקנה ספר תשובות מהר"י בן לב ותלמוד אותו בקביעות עד שיהי' שגור בפיך מראשו עד סופו, ואז תהיה תקומה גדולה אליו, ויוכל לעלות ממדרגה למדרגה, אמרתי לו להבין לי מה זה ממדרגה למדרגה, ואמר לי בלשון רכה בהדי כבשי דרחמנא למה לך. אמרתי לו כמה אלמוד התשובות הנ"ל שיהא שגור בפי אמר לי לא פחות מארבעה שנים, כי מלבד זה מוכרח אתה ללמוד שיעורין הקבוע לך, איסור והיתר, ודיני ממונות, ע"כ מוכרח אתה לא פחות מארבעה שנים.

ואז אמרתי לו אין לי תשובות מהר"י בן לב, ואמר לי תבקשם ותמצאם לקנות, רק דבר א' אני מגלה לך, אשר מוכרח אתה לקנותם דוקא אצל הרב דאנטיפאלע שיש לו תשובות הנ"ל, ואמרתי לו מה זו דוקא אצל הרב הנ"ל, ובתוך אמירה זו הקיצותי משנתי ונרתעתי מאד.

אז אמרתי בלבי כי אפשר זהו דבר בטל לקנותו דוקא אצל הרב הנ"ל, כי אפשר די לקנות אותו במקום אחר. ובין כה וכה נתרבה עלי טרדת העיר והתחלתי לבקש איזה אנשים ששיגו עבורי לקנות הספר הנ"ל. וזה כב' שבועות בחלומי בא אלי עוד הפעם איש הדר הנ"ל, ואמר לי בדברים קשים למה תמתין לתקן שליחותי, ואמרתי לו הלא אני מבקש אותו לקנות, ואמר לי הלא הזהרתי אותך לקנות דוקא אצל הרב דאנטיפאלע, ואמרתי לו מה טעם בזה.

ואמר לי מחמת ששמשתי את הרב דאנטיפאלע זכית בזה להיות שליח אליו, ואגלה לך ענין זה, תדע אשר גם על הרב הנ"ל יש איזה דברים למעלה, כי הוא התחיל להכין את עצמו להדפיס ביאור על ש"ס תמורה ומעילה [וזה אין אני זוכר איך אמר לי, תמורה ומעילה, או מעילה לבד] ולא קיים הכנתו, ע"כ מוכרח הוא ג"כ לתקן זה ומהמעות שיקבל ממך עבור המהר"י בן לב יתחיל להכין א"ע להדפיס הנ"ל.

ואמרתי לו מה ענין זה לזה, ואמר לי בהדי כבשי דרחמנא למה לך. ואמרתי לו למה לא תלכו בעצמיכם להגיד זה להרב מאנטיפאלע, ואמר לי בהדי כבשי דרחמנא למה לך.

חזר וצעק בקול: תראה למען ה' לקיים הזהרתי תיכף ומיד, ולא תשנה מכל דברי אף כקוצו של יו"ד, ואז יהי' טוב לך וגם לאחרים. ומחמת הקול הקיצותי משנתי.

למחר היה ברצוני לשלוח שליח מיוחד לכם לספר כל הענין רק התעכבתי מעט מחמת צרכי צבור שהייתי טרוד בהם מעט, ובשבוע העבר בלילה כשהתחלתי לישן מרוב צערי ויגוני על זוגתי שנחלה בחולי גדול, בא אלי עוד הפעם המהר"י בן לב ז"ל, ואמר לי בקול: תדע שזהו אזהרה אחרונה שאני מזהירך, וחולי זוגתך לך האות מחמת זה שנתעצלת באזהרתי, ע"כ תראה למען ה' תיכף לשלוח להרב הנ"ל דוקא. ותקנה ממנו התשובות שלי ותלמוד עד שיהא שגור בפיך כמעט בעל פה.

ואז הקיצותי משנתי בחרדה גדולה, והתחלתי לשכור שליח מיוחד אל כבודכם, רק נודעתי שהמוכ"ז נוסע אל כתר"ה באיזה דבר ענין, ע"כ מורי ורבי חמולו נא רחמו נא עלי לפרוש כנפי החמלה עלי ולשלוח לי התשובות מהר"י בן לב, ומעות כמה שירצו אסלק לכם עבורו, רק לשלוח לי ואתחיל לתקן התיקון, זוגתי מאד בסכנה גדולה, ד' ירחם עליה, אבקש מכת"ה להתפלל עליה.

ידידם עוז בל"נ הכותב מעמקי הלב בדמעות שלישי.
מרדכי החופ"ק הנ"ל.